

добиха нито Солунъ, това естествено пристанище на Македония (гдѣто впрочемъ половината население е испанско-еврейско) но по-нататъкъ на истокъ имъ се даде крайморието въ права черта отъ 18 земоописни мили, което се простира отъ Халкийский полуостровъ до Буру-гйолъ и е населено отъ твърдѣ смѣсени жители, Турци, Гърци, Ромжни и Българи. Въ това крайморие Кавала е единственото голѣмичко пристанище срѣщу островъ Тасосъ и други двѣ малки пристанища, едното при Орфани а второто при Лагосъ не далечь отъ развалините на древния градъ Абдера, който лежи на предгорието Балустра-Бурунъ.

Управлението на страната, нареддано отъ Русия, подъ ржководството на княза Черкасъ, прилича на онова, което бѣше предложила конференцията. Въ санджацитѣ сѫ поставени военни руски Губернатори, а до тѣхъ сѫ приджужени граждансъ български вице-губернатори. Мѣста вицегубернаторски завзематъ познатитѣ български родолюбци, въ Свищовъ Балабановъ, въ Търново Цанковъ, въ София професоръ Дриновъ, въ Сливенъ извѣстния вѣстникъ и поетъ Славейковъ, въ Пловдивъ Ивановъ Бессарабски Българинъ отъ Кишиневъ и други. Чиновници по администрацията се взематъ отъ българската интелигенция, както емигрантитѣ така и учителитѣ, кждѣ каквito има. Въобще е введенено най-широко самоуправление. Окръжнитѣ и градскитѣ съвѣти повечето сѫ вече избрани; между тѣхъ има да засѣдаватъ и Мохамедани. Турци сиромаси на много мѣста останаха; а пакъ въ Търново, въ София, въ Кюстендилъ и другадѣ Мохамеданитѣ се по-